

He Sent Judah Ahead of Him...to Point the Way to Goshen

Source Sheet by Tamar Weissman

בראשית מ"ה:ט-י"א

(ט) מִהֲרֹוּ וְעָלוּ אֶל-אָבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמַנִּי
אֱלֹהִים לְאֲדוֹן לְכָל-מִצְרָיִם רְדֵה אֵלַי אֶל-תַּעֲמֹד: (י) וַיִּשְׁבֹּת בְּאֶרֶץ-גֹּשֶׁן
וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וְצֹאנֶךָ וּבְקִרְךָ וְכָל-אֲשֶׁר-לָךְ:
(יא) וְכִלְכַּלְתִּי אֶתְךָ שָׁם כִּי-עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֹּתֹרֵשׁ אֶתָּה וּבֵיתְךָ
וְכָל-אֲשֶׁר-לָךְ:

Genesis 45:9-11

(9) “Now, hurry back to my father and say to him: Thus says your son Joseph, ‘God has made me lord of all Egypt; come down to me without delay. (10) You will dwell in the region of Goshen, where you will be near me—you and your children and your grandchildren, your flocks and herds, and all that is yours. (11) There I will provide for you—for there are yet five years of famine to come—that you and your household and all that is yours may not suffer want.’

בראשית מ"ה:ט"ז-כ'

(טז) וְהִקְלָ נִשְׁמָע בֵּית פְּרָעָה לְאָמֹר בָּאוּ אֶחָי יוֹסֵף וַיִּיטֵב בְּעֵינָי פְּרָעָה
וּבְעֵינָי עֲבָדָיו: (יז) וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל-יוֹסֵף אָמַר אֶל-אֶחָיךָ זֹאת עָשׂוּ
טָעֲנוּ אֶת-בְּעִירְכֶם וּלְכוּ-בָאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: (יח) וּקְחוּ אֶת-אֲבִיכֶם
וְאֶת-בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת-טוֹב אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶכְלוּ
אֶת-חֶלֶב הָאָרֶץ: (יט) וְאֶתָּה צְוִיתָה זֹאת עָשׂוּ קְחוּ-לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
עֲגֻלוֹת לְטַפְּכֶם וּלְנַשְׁיֶכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת-אֲבִיכֶם וּבְאֵתֶם: (כ) וְעִינְכֶם
אֶל-תַּחֲסוּ עַל-כְּלִיכֶם כִּי-טוֹב כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם לָכֶם הוּא:

Genesis 45:16-20

(16) The news reached Pharaoh's palace: "Joseph's brothers have come." Pharaoh and his courtiers were pleased. (17) And Pharaoh said to Joseph, "Say to your brothers, 'Do as follows: load up your beasts and go at once to the land of Canaan. (18) Take your father and your households and come to me; I will give you the best of the land of Egypt and you shall live off the fat of the land.' (19) And you are bidden [to add], 'Do as follows: take from the land of Egypt wagons for your children and your wives, and bring your father here. (20) And never mind your belongings, for the best of all the land of Egypt shall be yours.'"

בראשית מ"ו:כ"ח

(כח) וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁשָׁנָה וַיָּבֵאוּ אֶרְצָה גִּשְׁשׁוֹן:

Genesis 46:28

(28) He had sent Judah ahead of him to Joseph, to point the way before him to Goshen. So when they came to the region of Goshen,

בראשית מ"ו:ל"א-ל"ד

(לא) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אָעֻלָּה וְאֶגִּידָה לְפָרְעֹה וְאָמַרְהָ אֵלָיו אַחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי: (לב) וְהָאֲנָשִׁים רָעִי צֵאן כִּי־אֲנָשִׁי מְקַנָּה הָיוּ וְצֵאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: (לג) וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לְכֶם פָּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעֲשִׂיכֶם: (לד) וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מְקַנָּה הָיוּ עַבְדֵיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אָנְחָנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בְּעָבוּר תִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁשׁוֹן כִּי־תוֹעֲבֹת מִצְרַיִם כָּל־רָעָה צֵאן:

Genesis 46:31-34

(31) Then Joseph said to his brothers and to his father's household, "I will go

up and tell the news to Pharaoh, and say to him, ‘My brothers and my father’s household, who were in the land of Canaan, have come to me. (32) They happen to be shepherds; they have always been breeders of livestock, and they have brought with them their flocks and herds and all that is theirs.’ (33) So when Pharaoh summons you and asks, ‘What is your occupation?’ (34) you shall answer, ‘Your servants have been breeders of livestock from the start until now, both we and our fathers’—so that you may stay in the region of Goshen. For all shepherds are abhorrent to Egyptians.”

שמות ח:י"ח

(יח) וְהִפְלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עָמְדוּ עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הַיּוֹת־שָׂם עָרֹב לְמַעַן תִּדְעַ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאָרֶץ:

Exodus 8:18

(18) But on that day I will set apart the region of Goshen, where My people dwell, so that no swarms of insects shall be there, that you may know that I יהוה am in the midst of the land.

שמות ט:כ"ו

(כו) רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד:

Exodus 9:26

(26) Only in the region of Goshen, where the Israelites were, there was no hail.

יהושע י:מ"א

(מא) וַיִּכְּסוּ יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ וְעַד־עֲזָה וְאֶת כָּל־אֶרֶץ גֹּשֶׁן וְעַד־גִּבְעוֹן:

Joshua 10:41

(41) Joshua conquered them from Kadesh-barnea to Gaza, all the land of

Goshen, and up to Gibeon.

יהושע י"א:ט"ז

(טז) וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהָר וְאֶת-כָּל-הַנֶּגֶב וְאֶת-כָּל-הָאֲרָץ הַגִּישׁוֹן וְאֶת-הַשְּׁפֵלָה וְאֶת-הָעֲרָבָה וְאֶת-הַר יִשְׂרָאֵל וְשִׁפְלָתָהּ:

Joshua 11:16

(16) Joshua conquered the whole of this region: the hill country [of Judah], the Negeb, the whole land of Goshen, the Shephelah, the Arabah, and the hill country and coastal plain of Israel—

יהושע ט"ו:מ"ט-נ"א

(מט) וַדָּנָה וְקִרְיַת-סְנָה הִיא דְבִיר: {ס} (נ) וַעֲנַב וְאַשְׁתְּמוֹה וְעַנִּים: (נא) וַגִּישׁוֹן וְחֹלֹן וְגִלּוֹה עָרִים אַחַת-עֶשְׂרֵה וַחֲצָרֵיהֶן: {ס}

Joshua 15:49-51

(49) Dannah, Kiriath-sannah—that is, Debir— (50) Anab, Eshtemoh, Anim, (51) Goshen, Holon, and Giloh: 11 towns, with their villages.

ארץ גשן = ארץ רעמסס

אין - הליופוליס

נחל ירמוך

רד"ק על יהושע י"א:ט"ז:א

(א) ארץ הגשן. אין זה גושן של מצרים ובדרש אומר כי היה גשן של ארץ מצרים והיא נבלעת בתוך ערי ישראל כמו שאמר ויעל לקראת אביו גושנה מלמד שהיא בעלייה כלפי ארץ ישראל ובזכות שהלך יהודה בשליחות אביו להורות לפניו זכה שיהיה לחלקו ארץ גשן

שהיא טובה:

Radak on Joshua 11:16:1

הכוזרי בי"ד

(יד) אָמַר הַחֵבֵר: כָּל מִי שֶׁנִּתְנַבֵּא לֹא נִתְנַבֵּא כִּי אִם בָּהּ אֹו בְּעִבּוֹרָה...
וְנִבְּאוֹת יְרֻמָּה בְּמִצְרַיִם, בָּהּ וּבְעִבּוֹרָה

Kuzari 2:14

14. The Rabbi: Whosoever prophesied did so either in the [Holy] Land, or concerning it

אוצר נחמד שם

נאמר מעתה כי חלק ממלכים יש השייכת
במדרש על פכוק ויקח יהושע את כל הארץ
כל הנגב ואת כל ארץ הגשן (יהושע י"א),
למים והיא מובלעת בהלקו של יהודה כמו
ת אביו גושנה מלמד שהיא בעליה כלשי א"י
שה בשליחות אביו להורות לפניו זכה שיהיה
שהיא טובה, ע"כ. כי ודאי שא"א להלמס
לא ארץ מלכים כולה בתוך א"י שהרי אכור
נאמר לא חוסיף לראותה, וא"י הרי אמרו

פרקי דרבי אליעזר כ"ו:ז'

רבי יהושע בן קרחה אומר: (שָׂרָה הִיְתָה אִשְׁת פְּרָעָה,) מֵאַהֲבָתוֹ
אוֹתָהּ כָּתַב לָהּ בְּשֵׁטֶר כְּתֻבָּתָהּ כֹּל מְמוֹנֹו, בֵּין כֶּסֶף בֵּין זָהָב בֵּין עֲבָדִים
וְקִרְקָעוֹת, וְכָתַב לָהּ אֶת אֶרֶץ גֹּשֶׁן לְאַחֲזָהּ. לְפִיכֹךְ יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן, בְּאֶרֶץ שָׂרָה אִמָּם.

Pirkei DeRabbi Eliezer 26:7

Rabbi Joshua ben Korchah said: Because of his love for her, (Pharaoh) wrote in her marriage document (giving her) all his wealth, whether in silver, or in gold, or in man-servants, or land, and he wrote (giving) her the land of Goshen

for a possession. Therefore the children of Israel dwelt in the land of Goshen, in the land of their mother Sarah.

בראשית רבה צ"ה:ג'

(ג) דָּבַר אַחַר, וְאֵת יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו, רַבִּי חֲנִינָא בְרִיהַ דְּרַבִּי אַחָא וְרַבִּי חֲנִינָא, חָד אָמַר לְהִתְקִין לוֹ בֵּית דִּירָה, וְחָד אָמַר לְהִתְקִין לוֹ בֵּית וְעַד שֶׁיֵּהָא מוֹרָה בּוֹ דְּבַרִּי תוֹרָה וְשִׁיְהִי הַשְּׁבָטִים לוֹמְדִים בּוֹ

Bereshit Rabbah 95:3

(3) Another matter, “he sent Judah before him.” Rabbi Ḥanina son of Rabbi Aḥa, and Rabbi Ḥanina, one said: To arrange a residence for him. And one said: To arrange an academy in which he would teach Torah matters and in which the tribes would study.

מדרש תנחומא, ויגש ו'

(א) וְאֵת יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו. יְלַמְּדֵנוּ רַבְּנּוּ, אִימְתִי מְבָרְכִין עַל הַנֵּר בְּמוֹצָאי שַׁבָּת. כִּדְ שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, אֵין מְבָרְכִין עַל הַנֵּר עַד שֶׁיֵּאוֹתוּ לְאוּרוֹ.

Midrash Tanchuma, Vayigash 6

(1) **And he sent Judah before him (Gen. 46:28).** May our master teach us: When is the blessing over the light offered at the expiration of the Sabbath? Thus do our masters teach us: The blessing over the light (i.e., the Havdalah ceremony) is not pronounced until one benefits from the light (for reading).

אמרי אמת ויגש תרפ"ד ד"ה "ואת", תר"צ ד"ה "ואת"

וְאִימְתֵי מִבְּרַכִּין עַל הַנֵּר לִקְרֹא דְלֵהוֹרוֹת
נָא בְרִשׁׁי לְתַקֵּן לוֹ בֵּית תְּלִמּוּד שְׁמֵשׁ תְּצַא
רֵאשׁוֹן כְּשֶׁנִּלְקַח מִמֶּנּוּ הָאוֹר לְאַחַר הַחֲטָא
וּבֵת וְכוּ' וְהֵבִיא שְׁנֵי אַבְנִים וְכוּ' וַיֵּצֵא מֵהֶן
עָלֶיהָ בּוֹרָא מְאֹרֵי הָאֵשׁ, צְרִיכִים לְהִתְיַיְגַע
סָתֵר... עַד שִׁיאוֹתוֹ לְאוֹרוֹ וְזֶהוּ וְאֵת יְהוּדָה
לְפָנָיו גּוֹשְׁנָה, לְמִצּוֹא הָאוֹר שֶׁל נֵר מִצּוּהָ

סוטה ל"ז א:ג'

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה: לֹא כֹךָ הָיָה מַעֲשֵׂהָ, אֶלָּא זֶה אוֹמֵר: אֵין אָנִי יוֹרֵד
תְּחִילָה לַיָּם, וְזֶה אוֹמֵר: אֵין אָנִי יוֹרֵד תְּחִילָה לַיָּם, קִפֵּץ נִחְשׁוֹן בֶּן
עַמִּינָדָב וַיֵּרֵד לַיָּם תְּחִילָה, שְׁנֵאָמַר: "סָבְבֵנִי בְּכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמַרְמָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה עַד רָד עִם אֵל".

Sotah 37a:3

Rabbi Yehuda said to Rabbi Meir: That is not how the incident took place. Rather, this tribe said: I am not going into the sea first, and that tribe said: I am not going into the sea first. Then, in jumped the prince of Judah, Nahshon ben Amminadab, and descended into the sea first, accompanied

by his entire tribe, as it is stated: “Ephraim surrounds Me with lies and the house of Israel with deceit, and Judah is yet wayward toward God [*rad im El*]” (Hosea 12:1), which is interpreted homiletically as: And Judah descended [*rad*] with God [*im El*].

במדבר ב'ג'

(ג) וְהַחֲנִיִּים קִדְמָה מְזֻרְחָה דָּגֵל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצַבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

Numbers 2:3

(3) Camped on the front, or east side: the standard of the division of Judah, troop by troop. Chieftain of the Judites: Nahshon son of Amminadab.

חזקוני, במדבר ב'ג'ב'

דגל מחנה יהודה. לפי שהוא גדול כבודו של מלך הוא שיהא חונה לפני שער המלך, וכן מצינו במשה ואהרן לפי שהיו גדולים, לפני אהל מועד משה ואהרן ובניו.

Chizkuni, Numbers 2:3:2

דגל מחנה יהודה, “the flag of the camp of Yehudah;” he is mentioned first as he was the most honoured by all the other tribes for his leadership qualities. He was therefore accorded to honour of encamping near the gate of “The King.” We find something similar concerning Moses and Aaron in 3,38.

שופטים א'א-ב'

(א) וַיְהִי אַחֲרַי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ אֶל־הַכְּנָעַנִי בַּתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ בְּיָדוֹ:

Judges 1:1-2

(1) After the death of Joshua, the Israelites inquired of GOD, “Which of us shall be the first to go up against the Canaanites and attack them?” (2) GOD replied, “Let [the tribe of] Judah go up. I now deliver the land into their hands.”

בראשית כ"ט:ט"ה

(לה) וַתֵּהָרַע עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדָה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאתָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מִלְּדוֹת:

Genesis 29:35

(35) She conceived again and bore a son, and declared, “This time I will praise יהוה.” Therefore she named him Judah. Then she stopped bearing.

בראשית רבה ע"א:ה'

לְאָה תִפְסָה פֶלֶךְ הוֹדְיָהּ, וְעָמְדוֹ הַיְמָנָה בְּעַלֵי הוֹדְיָהּ, יְהוּדָה (בראשית לח, כו): וַיִּכָּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי. דָּוִד אָמַר (תהלים קלו, א): הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב. דְּנִיָּאל אָמַר (דניאל ב, כג): לָךְ אֱלֹהֵי אֲבֹתַי מִהוֹדָא וּמִשְׁבַּח אָנָּה

Bereshit Rabbah 71:5

Leah adopted the wisdom of thanks [*hodaya*], and masters of thanks [*hodaya*] were produced from her. Judah – “Judah recognized them, and said: She is more righteous than I” (Genesis 38:26); David said: “Give thanks [*hodu*] to the Lord, for He is good,” (Psalms 136:1); Daniel said: “I thank and praise [*mehoda*] You, God of my fathers” (Daniel 2:23).

בראשית ל"ז:כ"ו-כ"ז

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אָחָיו מִה־בְּצַע כִּי נִהְרַגְתִּים אֶת־אָחֵינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דַּמּוֹ: (כז) לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וַיִּדְנֹוּ אֶל־תְּהֵי־בֹ כִּי־אָחֵינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחָיו:

Genesis 37:26-27

(26) Then Judah said to his brothers, “What do we gain by killing our brother and covering up his blood? (27) Come, let us sell him to the Ishmaelites, but let us not do away with him ourselves. After all, he is our brother, our own flesh.” His brothers agreed.

בראשית ל"ז:ל"ה-ל"ח:א'

(לה) וַיִּקְמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בָּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֲרֹד אֶל־בְּנֵי אֲבֵל שְׂאֵלָה וַיִּבְךְ אֹתוֹ אָבִיו: (לו) וְהַמְדָנִים מְכָרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפֹטִיפָר סֶרְיִס פַּרְעֹה שֶׁר הַטַּבָּחִים: {פ} (א) וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עַדְלָמִי וַשְּׁמוֹ חִירָה:

Genesis 37:35-38:1

(35) All his sons and daughters sought to comfort him; but he refused to be comforted, saying, “No, I will go down mourning to my son in Sheol.” Thus his father bewailed him. (36) The Midianites, meanwhile, sold him in Egypt to Potiphar, a courtier of Pharaoh and his prefect. (1) About that time Judah left his brothers and camped near a certain Adullamite whose name was Hirah.

רש"י על בראשית ל"ח:א'

(א) ויהי בעת ההוא. למה נסמכה פרשה זו לכאן, והפסיק בפרשתו של יוסף? ללמד שהורידוהו אחיו מגדלתו כשראו בצרת אביהם, אמרו: אתה אמרת למכרו, אלו אמרת להשיבו היינו שומעים לך: (ב) ויט. מאת אחיו: (ג) עד איש עדלמי. נשתתף עמו:

Rashi on Genesis 38:1

(1) AND IT CAME TO PASS AT THAT TIME — Why is this section placed here thus interrupting the section dealing with the history of Joseph? To teach that his brothers degraded him from his high position. When they saw their father's grief they said, "You told us to sell him: if you had told us to send him back to his father we would also have obeyed you" (Genesis Rabbah 85:2). (2) AND HE TURNED away from his brothers. (3) UNTO A CERTAIN ADULLAMITE — he entered into a business-partnership with him.

בראשית רבה פ"ה:ב'

וַיֵּרֶד יְהוּדָה, יְרִידָה הִיא לוֹ שְׁנַשָּׂא לְגוֹיָה, יְרִידָה הִיא לוֹ שֶׁקָּבַר אֶת אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

Bereshit Rabbah 85:2

"Judah descended" – it is a descent for him that he married a gentile woman. It is a descent for him that he buried his wife and his sons.

בראשית ל"ח:כ"ו

(כו) וַיֵּכַר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיָּהּ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ:

Genesis 38:26

(26) Judah recognized them, and said, "She is more in the right than I, inasmuch as I did not give her to my son Shelah." And he was not intimate with her again.

בראשית מ"ג:ח-י'

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הִנְעֵר אֶתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָה וְנִחַיָּהּ וְלֹא נִמְוֹת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אֶתָּה גַם־טָפְנוּ: (ט) אָנֹכִי אָעָרְבָנוּ מִיָּדִי

תִּבְקָשׁנוּ אִם־לֹא הִבִּיאֲתָיו אֵלָיךָ וְהִצַּגְתָּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לָךְ
כָּל־הַיָּמִים: (י) כִּי לֹא־הִתְמַהֲמַהְנוּ כִּי־עָתָה שָׁבְנוּ זֶה פְּעָמִים:

Genesis 43:8-10

(8) Then Judah said to his father Israel, “Send the boy in my care, and let us be on our way, that we may live and not die—you and we and our children. (9) I myself will be surety for him; you may hold me responsible: if I do not bring him back to you and set him before you, I shall stand guilty before you forever. (10) For we could have been there and back twice if we had not dawdled.”

בראשית מ"ד:י"ח-ל"ג

(יח) וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בְּנֵי אֲדֹנָי יְדָבְרֵנָא עִבְדְּךָ דְּבַר בְּאֲזִנֵי אֲדֹנָי
וְאֶל־יִחָר אַפֶּךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כְּפָרְעָה: ...
(כז) וַיֹּאמֶר עִבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יְלָדָה־לִּי אִשְׁתִּי:
(כח) וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֲתָי וַאֲמַר אֵךְ טַרְף טַרְף וְלֹא רֵאִיתִיו עַד־הַנְּהָ:
(כט) וַיִּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם פָּנֵי וְקָרְהוּ אֶסּוֹן וְהוֹרְדְתֶם אֶת־שִׁבְתִּי
בְּרַעַה שְׂאֵלָה: ...
(לב) כִּי עִבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנְּעָר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אָבִיאֲנֹו אֵלָיךָ
וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים: (לג) וְעָתָה יִשָּׁב־נָא עִבְדְּךָ תַּחַת הַנְּעָר עִבְד
לְאֲדֹנָי וְהַנְּעָר יַעַל עִם־אָחִיו:

Genesis 44:18-33

(18) Then Judah went up to him and said, “Please, my lord, let your servant appeal to my lord, and do not be impatient with your servant, you who are the equal of Pharaoh... (27) Your servant my father said to us, ‘**As you know, my wife bore me two sons.**’ (28) But one is gone from me, and I said: Alas, he was torn by a beast! And I have not seen him since. (29) If you take this one from me, too, and he meets with disaster, you will send my white head down to Sheol in sorrow.’...

(32) Now your servant has pledged himself for the boy to my father, saying, ‘If I do not bring him back to you, I shall stand guilty before my father forever.’

(33) Therefore, please let your servant remain as a slave to my lord instead of the boy, and let the boy go back with his brothers.

רמב"ן על בראשית מ"ד:כ"ז

(א) אַתֶּם יֹדְעֵתֶם כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה לִי אִשְׁתִּי אִם יֹאמֶר שְׂהוּא יַחִיד לְאִמּוֹ, מָה טַעַם בָּזֶה שֶׁתִּרְדַּ שְׁיִבְתּוּ בְרַעְיָה שְׂאוּלָה אַחֲרֵי שְׁיֵשׁ לוֹ כַּמָּה בְּנִים רַבִּים וּבְנֵי בְנִים, וְאִמּוֹ כָּבֵר מֵתָה לֹא תִבְכֶּה עָלָיו בְּפָנָיו. אָבֵל הַטַּעַם כִּי יַעֲקֹב לֹא לָקַח אִשָּׁה מִדַּעְתּוֹ רַק רָחֵל, וְזֶה טַעַם "יִלְדָה לִי אִשְׁתִּי", כִּי לֹא נוֹלְדוּ לִי מֵאִשָּׁה אֲשֶׁר הִיא אִשְׁתִּי בְרַצוֹנִי רַק שְׁנַיִם, וְשְׁמֵתִי אֶהְבֵּתִי בָהֶם כְּאֵלוֹ הֵם יַחֲדִים לִי, וְהִשְׁאָר כְּבָנֵי פִילֻגְשִׁים הֵם אֵלַי, "וְאִחִיו מֵת", וְזֶה לְבַדּוֹ בְּנֵי יַחֲדֵי אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי. וְלִכֵּן יִקְדִים הַכֶּתוּב רָחֵל לְלֵאָה, "כִּרְחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּי־הֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל" (רוֹת ד יא), "וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשְּׂדֵה" (בראשית ל"א:ד), כִּי הִיא הַקּוֹדֶמֶת בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ. וְאָמְרוּ הַמְּפָרְשִׁים כִּי לְכַךְ יֹאמֶר בְּסֹדֶר הַזֶּה (בראשית מ"ו:י"ט) "בְּנֵי רָחֵל אִשְׁתִּי יַעֲקֹב", כִּי הִיא תִקְרָא אִשְׁתּוֹ בְּאֶמֶת בְּלֹא מְרָמָה. וְלִדְעוֹתֵי הַזֶּה זֶה מִפְּנֵי שֶׁהַזְּכִירָה שֶׁם בֵּין הַשְּׂפָחוֹת, וְכָבֵר הַזְּכִירָתִי כֵן (רמב"ן על בראשית ל"א:ל"ג):

Ramban on Genesis 44:27

(1) YE KNOW THAT MY WIFE BORE ME TWO SONS. If we say [that Jacob's intention was to point out] that Benjamin is the only one left to his mother, why is this a reason [for his saying that if some harm will befall him] it will bring down his *gray hairs with sorrow to the grave*? After all, he has many sons and grandchildren, and Benjamin's mother has already died, and she would no longer weep over him in Jacob's presence. The meaning of the verse, however, is that Jacob took only Rachel as a wife on his own initiative. This is the sense of the words, *my wife bore me*: "for from a woman that was my wife of my own will there have been only two sons born to me, and I have bestowed my love upon them as if they were my only ones, the rest being to me as if they were children of concubines. And with his brother Joseph dead, this one alone is my only son whom I have loved." It is for this reason that Scripture mentions

Rachel before Leah: *Like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel; And he called Rachel and Leah to the field.* Rachel took precedence in his mind. The commentators have said that the reason why Scripture in this *Seder* says, *The sons of Rachel Jacob's wife*, is that she is called his wife in truth, without any deception. In my opinion, however, this is because Rachel is mentioned there among the handmaids, as I have already so mentioned.

בראשית רבה צ"ט:ח'

(ח) הרי שמעון ולוי יצאו אף הם פניהם מכרכמות, והיה מתירא יהודה שלא יזכר לו מעשה תמר, התחיל קורא לו (בראשית מט, ח): יהודה אתה יודוך אחיך, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה הודית במעשה תמר, יודוך אחיך להיות מלך עליהם.

Bereshit Rabbah 99:8

(8) **“Judah, you shall your brothers acknowledge; your hand will be at the nape of your enemies; your father’s sons will prostrate themselves to you” (Genesis 49:8).** Simeon and Levi, too, emerged with their faces crestfallen, and Judah feared that [Jacob] would mention the incident of Tamar to him. He began calling him: “Judah, you shall your brothers acknowledge [*yodukha*].” The Holy One blessed be He said to him: ‘You confessed [*hodeita*] in the incident of Tamar; your brothers will acknowledge you to be king over them.’

שמואל ב י"ב:י"ג

(יג) ויאמר דוד אל־נתן חטאתי ליהוה {ס} ויאמר נתן אל־דוד גם־יהוה העביר חטאתך לא תמות:

II Samuel 12:13

(13) David said to Nathan, “I stand guilty before the LORD!” And Nathan replied to David, “The LORD has remitted your sin; you shall not die.

ראש השנה ל"א ב:א-בי

וּמִיַּבְנֵה לְאוּשָׁא, וּמִאוּשָׁא לְיַבְנֵה, וּמִיַּבְנֵה לְאוּשָׁא, וּמִאוּשָׁא לְשַׁפְּרָעַם,
וּמִשַּׁפְּרָעַם לְבֵית שְׁעָרִים, וּמִבֵּית שְׁעָרִים לְצְפוּרִי, וּמִצְפוּרִי לְטַבְּרִיא.
וּטַבְּרִיא עֲמוּקָה מְכוּלָן, שְׁנֵאמַר: "וְשִׁפְלֹתַי מֵאֶרֶץ תִּדְבְּרֵי". אָמַר רַבִּי
יוֹחָנָן: וּמִשָּׁם עֲתִידִין לִיגָאֵל, שְׁנֵאמַר: "הִתְנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי שְׁבִי".

Rosh Hashanah 31b:1-2

and from Yavne to Usha; and from Usha it returned to Yavne; and from Yavne it went back to Usha; and from Usha to Shefaram; and from Shefaram to Beit She'arim; and from Beit She'arim to Tzippori; and from Tzippori to Tiberias. And Tiberias is lower than all of them, as it is in the Jordan Valley. A verse alludes to these movements, as it is stated: "And brought down, you shall speak out of the ground" (Isaiah 29:4). Rabbi Yohanan said: And from there, i.e., from their lowest place of descent, they are destined to be redeemed in the future, as it is stated: "Shake yourself from the dust, arise, sit, Jerusalem" (Isaiah 52:2).